कल्पिष्यते हरेः प्रीतिर्लङ्का चोपहनिष्यते। देवान्तक १६ सर्गः
त्वया त्यक्तोरिपोर्यास्यामि वश्यतां॥१२॥

कल्पिष्यतइत्यादि। शत्रुभिः कुम्भश्च निपातितं श्रुत्वा हरे जं०भ०
रिन्द्रस्य प्रीतिः कल्पिष्यते भविष्यति लुटि च कृपइति चकारात्स्य
मनोरपि परस्मैपदविकल्पः आत्मनेपदे च नेट्प्रतिषेधः लङ्का
च शत्रुभिरुपहनिष्यते विलोप्यते कर्म्मणि लृट् अचिण्वद्भाव
पक्षः ऋद्धनोःस्यइतीट् इह सुरैरागंस्यते भावे लृट्॥१२॥

कल्पिष्यतेइत्यादि। शत्रुभिर्निपातितं कुम्भं श्रुत्वा हरेरिन्द्रस्य भ०
प्रीतिः कल्पिष्यते भविष्यति वृतादित्वान्मे नेम्निषेधः शत्रु
भिर्लङ्का च उपहनिष्यते मिणोऽभावपक्षे स्यस्यर्द्धनइति इम्
कर्म्मणि रूपं इह लङ्कायां देवैरपि आगन्तव्यं यमरमनमातः
पेस इत्यस्य पविषयत्वान्नेम् भावे रूपं॥१२॥

मरिष्यामि विजेष्ये वा हतास्चेत्तनयामम। हनि
ष्यामि रिपून् तूर्णं न जीविष्यामि दुःखितः॥१३॥

मरिष्यामीत्यादि। यदि मम तनयाः हताः तदा मरिष्यामि जं०भ०
शत्रून् वा विजेष्ये म्रियतेर्लुङ्लिङोरिति नियमात्तङ् न भवति
उत्तरत्र विपराभ्याञ्जेरिति तङ् ततोरिपून् तूर्णं हनिष्यामि
पुनर्व्वन्धुं विना कृतत्वात् दुःखितस्सन् न जीविष्यामि॥१३॥